

Szeretet

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA

Alapítási év: 1921 - Új sorozat: XVI. évfolyam - 8. szám - 2005. augusztus

Jézus Krisztus Élő Víz

a Baptista Világszövetség centenáriumi kongresszusának mottója

Borzási István elnök testvér nyilatkozik a készülő angliai eseményről.

- **Borzási István:** Július utolsó hetében tartják meg a Baptista Világszövetség 100 éves jubileumának kongresszusát az angliai Birminghamben. Erre a nagy ünnepre a világ minden részéről felmennek a baptisták. Az erdélyi szövetség, meg annak tagszövetségei is képviselik a testvériséget. Szeretnénk részt venni, hogy együtt örüljünk hittestvéreinkkel. A centenáriumi kongresszust megelőzően lesz az ún. Élő víz konferencia, amelyet az „evangélizáló és tanító” szekció szervez, és az evangélium elmondásával foglalkozik a különböző népcsoportok és bajban lévő emberek felé. Az egyik szemináriumot nekem kell vezetnem, azért is fel kell mennem.

- **Az erdélyi magyar baptistákat egy kisebb, vagy nagyobb csoport képviseli majd?**

- Csoportot nem szerveztünk, de tudunk arról, hogy ki az, aki tud menni, és ki nem. Különböző programjaink nem engedik meg, hogy az elnökség, vagy a Tanács tagjai mindnyájan részt vegyenek.

- **Sikeresnek ígérkezik a kongresszus?**

- Árnyékot vet egy kicsit erre az ünnepre, hogy a Déli Baptista Szövetség (USA, 16 millió tag) kilépett a Világszövetségből, főleg hitelvi okokra hivatkozva. Az ő érvelésüket hallgatva meg lehet érteni döntésüket. Ami minket érint, nem rontja kapcsolatainkat sem velük, sem a többi baptistával. Szeretnénk megőrizni a testvéri viszonyt, és folytatni az együttműködést az Úr országának építéséért.

- **A román testvérek elmennek-e?**

- Valószínű, hogy a csúcsvezetőség nem, de a gyülekezetek részéről lehet, hogy többen is részt vesznek. Hiszen szép ünnepségnek ígérkezik, amelyen mindenünnen lesznek: Ázsiából, Afrikából, Európából, Észak- és Dél-Amerikából, Ausztráliából. Úgy gondolom, hogy a déli-baptisták közül is sokan részt vesznek, ha nem is szövetség vezetősége, de a gyülekezetekből igen.

* *A szerkesztő megjegyzése: Reménykedünk, és kívánjuk, hogy a londoni terrortámadások ellenére békésnyugodt legyen a fővárostól 170 km-re fekvő Birminghamben a centenáriumi kongresszus. - Szilágyi László*

A Teológia tanévzárója Zilahon

Első és harmadik évfolyamos diákok voltak 2004/2005-ben a Teológián. A tanévzáró istentiszteletet Zilahon tartották, július első vasárnapjának délutánján. A népes gyülekezet, a teológiai hallgatók és tanáraik előtt ígét hirdetett Kovács József. Az akadémiai év jelentőségéről

Giorgiov Adrián beszélt. A Szövetség részéről köszöntőt mondott Borzási István elnök és Gergely István főtítkárs. A diákok is szolgáltak, a programot Bálint Pál oktatási alelnök vezette. A fotón az évzárón jelen levő tanárok és a diákok (balról-jobbra): Borzási István lp., Bíró

Zoltán lp., Gergely István lp., Borzási Csaba, Kiss Lehel, Szabó László, Kovács József lp., János Levente, Giorgiov Adrián lp., Bálint Pál lp., (hátsó sor) Szűcs Ottó-Benjámín, Bányai István, Kelemen Szabolcs, Győrfi Elek-Tóbiás, Dohi Zoltán, Kelemen Sándor, Székely Béla-Dániel.

Újdonságszámba megy, hogy a Hargitai Keresztyén Táborban tanévzárásra került sor, a végzősök pedig mind felnőttek.

2003. őszén indult a székelyföldi bibliaiskola, 39 diákkal Brassó-, Hargita-, Kovászna- és Maros megyéből, hogy a székelyföldi gyülekezetekben munkálkodó testvérek is megfelelő képzésben részesüljenek. Az eltelt két évben tíz-tíz alkalommal mentünk fel az iskolának otthont adó táborba. Előadásokat hallgattunk, felmérőket írtunk, vizsgáztunk (akár egy szokványos iskolában), de annál sokkal többet kaptunk: nagyobb rálátást a Szentírásra és az igék mélyebb értését.

A tanévzáró ünnepélyre június második vasárnapján került sor a

táborban. Jelen volt a bibliaiskolát elvégző 29 diák, tanáraik valamint a közelebbi és távolabbi helységekből összegyűlt vendégek, többek között: id. és ifj. Katona Imre (Kiskörös, Magyarország), Nehró Bálint testvér (Kárpátalja, beregszászi gyülekezet) és Margaret Robinson testvérnő Angliából.

Az istentisztelet előtt Borzási Gyula igazgató testvér meleg szavakkal köszöntötte az egybegyűlteket. Ezután imaóra következett, melyhez indítást adott Morár János „végzős” a Mt 28:16-20-ból, Kiss Zoltán sepsiszentgyörgyi lelkipásztor pedig a Lk 19:10-13 soraival biztatott arra, hogy a ránk bízott kincssel jól keressédjünk. Borzási István testvér prédikációját az ApCsel 18:24-28 versekre

alapozta, Apollós példájával buzdítva a folytonos tanulásra és a kitartó munkára. Ünnepi együttlétünket úrvacsorával fejeztük be, amelyet id. Veress Ernő testvér igeszolgálat (Ef 5:1-2, Róm 12:1) tett még emelkedettebbé. A végzős diákok egy közös énekszámval is szolgáltak. Ünnepi istentiszteletünket a diákokért és tanáraikért mondott közös imával zártuk. Délben vendégeinkkel közös ebéden vettünk részt, majd fokozatosan kiürült a tábor, mindenki hazaindult.

Gondoskodó Mennyei Atyánk, akinek kegyelméből eljutottunk idáig, segítsen mindannyiunkat jól sáfárkodni és eredményesen szolgálni azzal, amit a két év alatt tanultunk.

Gyenge Gabriella

Nagyvárad

A Timóteus Bibliaiskola a belvárosi magyar baptista imaházban június 12-én, a vasárnap délutáni istentisztelet keretében tartotta meg tanévzáró ünnepségét, ígét hirdetett Alan Weaver (USA) misszionárius. A 12 végzősnek Dr. Simon József igazgató testvér nyújtotta át a diplomákat, a haladó tagozatról: Juhász Józsefnek és Kajcza Jánosnak, a levelező tagozatról pedig Fűzfa Andreának, Hajas Tibornak és Szabó Istvánnak. Az alap fokozaton diplomát kapott: Béres Erika, Gál Kinga, Lup Alexandru, Mostis Ádám, Nagy Jenő, Ősz Ferenc, Varga Radu.

A bizonyosságtételeikben Fűzfa Andrea (Szentjános), Ősz Ferenc (Nagyfalu, testvérgyülekezet) és Juhász József (Bihar) elmondták, mi készítette őket

A fotón, az első sorban (balról-jobbra): Zeffér Csaba, Alan Weaver, Simon József, Giorgiov Adrián, Szász Imre, (a második sorban) Juhász József, Fűzfa Andrea, Béres Erika, Gál Kinga, Kajcza János, Lup Alexandru, (harmadik sor) Nagy Jenő, Varga Radu, Ősz Ferenc, Szabó István, Hajas Tibor és Mostis Ádám.

a tanulásra és mit jelentettek számukra az iskolában töltött évek. A Timóteus Bibliaiskola vezetősége úgy tervezi, hogy az őszi tanévkezdéskor megemlékezik az intézmény fennállásának 10 évéről, és a nagy szabású ünnepélyre meghívja összes eddigi diákjait. **Sz. L.**

A Zilahi Bibliaiskola tanévzárója

Öt fiatal végzett a Zilahi Bibliaiskolában. Diplomaosztó ünnepségüket július 3-án, vasárnap délután tartották, együtt a teológiai hallgatók tanévzárójával. Az iskola tanárai közül jelen volt Horváth Ferenc, Kovács József és Szekrényes Pál lelkipásztor. Az igazgató testvér, Budai Lajos lp. mondtott útravaló köszöntőt. A végzős diákok bizonyosságtételeikben szüleiknek és tanítóiknak mondtak köszönetet a tanulás lehetőségéért. Ezt követték a missziómunkába való kibocsátás szép pillanatai, amikor körben állva a tanár testvérek sorban imádkoztak az öt fiatalért. Az ünnepség további részében a Teológia tanárainak igehirdetése és köszöntői, valamint a teológiai hallgatók bizonyosságtételei hangzottak el, szolgált a helyi gyülekezet énekkara is. Az ünnepélyt a diákok, tanárok és vendégek számára készített szeretetvendégség zárta. **Sz. L.**

A zilahi bibliaiskolások névsora (balról jobbra): Tóth Róbert (Varsolc), Deák Zsolt (Zilah - végzős), Nagy Johanna - Zilah, végzős, Borzási József - Ipp, Nagy Noémi, Zilah, végzős, Balla István - Kraszna végzős, Väsäliuť Krisztina - Szilágysomlyó, végzős, Hajas István - Kraszna. A képről hiányzik két diák Oláh Edina (Zilah) és Józsa Ervin (Perecseny), akik már korábban táborozni mentek a gyerekekkel.

Őszi felvételik bibliaiskolákba

A felvételi tájékoztatók rövidített változatát tudjuk közreadni, a szeptemberi lapban majd a teljes anyag olvasható lesz.

Nagyvárad

Az új tanévben két tagozat működik:

1. Az alapfokozat hétvégi oktatást foglal magában, (péntek délután 16-20 óra, és szombat délelőtt 8-12 óra). A hallgatók 16 kurzust végeznek két év alatt, elméleti és gyakorlati jellegűeket. A felvételi szeptember 24-én, délelőtt 10 órakor kezdődik a bibliaiskolánál.

2. A levelező tagozat hallgatói évente ötször jönnek konzultációra. A felvételi október 7-én 15 órakor kezdődik. Augusztus 15-től kezdve lehet beiratkozni. A szükséges iratokat a Bibliaiskola titkárságán (új épület, 101-es szoba) kell elhelyezni. Részletes információkkal szolgálunk a köv. címen:
Str. Berthelot Nr. 5, Oradea 410050.
Tel. 0259-428010; 0259-413289;
e-mail: BIMO@rdlink.ro

Zilah

A cél: gyülekezeti munkások képzése.

Megszerezhető oklevél: teológiai oklevél. Tanulmányi idő: 2 év.

Jelentkezés: 2005. október 1-ig.

A beiratkozáshoz szükséges iratokat kérni és azokat leadni a program igazgatójánál, Budai Lajos lelkipásztornál lehet: Zilah, N. Balcescu utca 2., telefonszám: 0260-615141, email: lajevo@freemail.hu

Felvételi helye: Zilahi Missziósház,

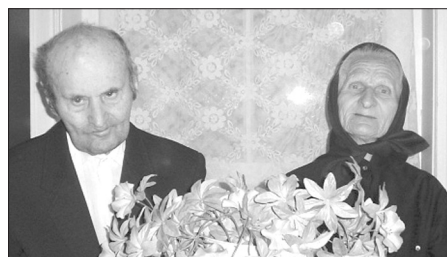
időpontja: október 1., 10 óra.

Szeretettel várunk: Budai Lajos igazg.

Kémer várja haza jövőendő lelkipásztorát

A gyülekezet három hónappal ezelőtt hívott lelkipásztort, Pardi Félix teológiai hallgatót. Pardi testvér, aki az USA-ban tanul, elfogadta a meghívást. Tanulmányai befejezése után, 2-3 hónap múlva érkezik haza. Addig is a gyülekezet előjárója elérhető a köv. telefonszámon: **János Imre, Kémer: 0260 672 199.**

Házassági évforduló

A hívő házasságában nagy kincs a hűség, a ragaszkodás, a kitartás – Isten iránt és egymás iránt. Testvéreink, **Kis Sándor és Anna**, a kisszentmihályi (Arad) gyülekezet tagjai, hűségesen ragaszkodtak az Úrhoz és egymáshoz is. Az élet nehézségei és viharai ellenére példás életet éltek. Isten megajándékozta őket öt gyermekkel (közülük kettő még kicsi korban meghalt), hét unokával és nyolc dédunokával. 2005. májusában testvéreink házasságuk 65. évfordulóját ünnepelték. Isten áldja meg az időseket és az egész családot, hogy hűségesek maradjanak Istenhez mindhalálig. **Boros Gyula**

Árvízkárosult testvérek támogatása

Gátalján kerestük fel Bálint Pál lelkipásztort testvérrel Balázs Lajos testvért és feleségét, akiknek a lakásába is behatolt a víz, mivel a Berza folyó kiöntött. Az udvaron mintegy 40-50 cm vízben állott a lakás is, sok minden megrongálódott, elázott. Az árvíz-károsultaknak gyűjtött pénzből segítettük őket, amelyet testvéreink örömmel fogadtak, és mivel nem kaptak segítséget, idejében érkezettnek tekintették. Isten áldása legyen a megpróbált családon és mindazokon, akik támogatásukhoz adományaikkal hozzájárultak.

Kovács Gyula, a Szöv. gazdasági alelnöke

Fotó: Balázs Lajos és felesége, a háttérben átázott otthonuk

Bánátban még mindig sok a víz

Szövetségünk testvériségének együttérző kezdeményezésére gyűjtést indítottunk az árvízszültotta területek elkeseredett lakosságának megsegítésére. Így több mint 460 millió lej érkezett be központunkba. Mielőtt felhasználásának pontos módjáról döntöttünk volna, helyszíni látogatást végeztünk Ótelken és Jánosföldén, június 20-án. Csapatunkban részt vett Borzási István elnök, Bálint Pál, Kovács Gyula és Vass Gergely alelnök testvérek. Bár a víz példátlan pusztításáról szóló hírek több mint egy és fél hónapja röppentek fel, az érintett vidék egyharmadát még mindig víz borítja. Igaz, a Nap sugarai barátságosan törtek meg a leülepedett víz tükrén, zöldülnek a fák, nyílnak a virágok, békésen halásznak a vízi madarak, de az általunk meglátogatott falvakban 430 ház omlott össze, nagyon sok megrepedt vagy penészes. Az emlí-

Fotó: Vass Gergely

tett települések csendesebbek mint máskor. A legtöbb mozgást az italkimérő egységek előtt észleltük. Azért imádkozunk, hogy Isten akarata és terve szerint fektessük be a testvériségünk áldozatos szeretetének gyümölcseként összegyűlt pénzt. **Vass Gergely**

A protestáns sajtó napjának 2. megrendezése

Az idén is megrendezték a protestáns média napját Budapesten, május 27-28. között, amelyre mi is meghívást kaptunk az Éjfélel Kialtás nevű Izráel-barát lap munkaközösségétől. Szövetségünk sajtótevékenységét Havas Péter és Vass Gergely képviselte. A magyar protestánsok színes táborát 52 kiadó, alapítvány jelenítette meg. Kb. 150 lapjuk, vagy magazinjuk kapható a piacon.

Tanulságos és érdekes volt hallgatni a látogatók véleményét a lapokról. Szorgalmazták az olvasók visszajelzési lehetőségeinek bővítését, a

cikkek rövidítését, a bőséges és minőségi illusztrációt, az őszintébb hangvételt, a mindennapi élet által felvetett kérdések megválaszolását, az olvashatósságot, a változatoságot, a figyelemfelkeltést.

A sajtóban dolgozókhöz először Iványi Gábor, metodista lp. és parlamenti képviselő szólt kiemelve, hogy nem elég a tehetség és a művészet, kell az újjáteremtettség is, amit Isten adhat, a mi közreműködésünkkel.

Nyári István baptista lp. szóvátette az üzenet és az üzenethordozó közti prioritásokat. Saruinkat ne az

üzenethordozó, hanem a „küldő” előtt vegyük le.

A fórumon az MTV, a Duna TV, a Pax TV, a MR, és vallásos filmstúdiók munkatársai beszélgettek lehetőségeinkről és feladatainkról. Komoly szellemi nyomás nehezedik a megtért műsorszerkesztőkre, hogy ne feltétlenül ragaszkodjanak a bibliai igazságokhoz. A nyomtatott sajtó lassúbb mint a rádió, a tévé, de legyen elmélyültebb azoknál. A kezdő sajtósokra a terjedős stílus jellemző, a profik tömören és velősen fogalmaznak.

Novotny Zoltán, a Petőfi Rádiótól, és mint a magyarországi protestáns újságírók elnöke serkentett, hogy írjunk a másokat megmentőkről is.

Hálások vagyunk Istennek és a szervezőknek, hogy mi is bemutathattuk lapjainkat: a Szeretetet, a Mustármagot, a Harmatcseppeket és az Üdvüzenetet is.

Kérjük testvéreinket, imádkozzanak a keresztyén média átütő erejéért, színvonalasságáért!

V. G.

A bemutató standnál Havas Péter, a Harmatcseppek tördelőszerkesztője

Gyermekeiket egyedül nevelő nők táborozása a Hargitán

A Női csendesnapok után, május 23-26. között, csendeshét következett a Hargitán. Gyermekeiket egyedül nevelő édesanyák és csemetéik jöhettek erre a hétre. Kedves kis csoport kovácsolódott össze: 11 édesanya, 16 gyermek – akiknek problémáik szinte azonosak – és a 3 előadó testvérnő.

Isten különös kegyelmi ajándéka volt számunkra és örültünk, hogy együtt lehettünk, mert „ilyen még nem volt”. Időnként hasznosan és kellemesen tölthettük, mint például: egymás közelebbi megismerése és tapasztalatcsere, csendes áhítatok és előadások, kézimunka, séta, kirándulás a Békás-szorozshoz. Gyermekeinkkel is foglalkoztak, külön a kicsikkel és a nagyobbakkal.

Szeretnék írni az elhangzott előadásokról, mert remélem, hogy segítségére lehet mindazoknak, akik nem tudtak eljönni.

A Jób könyvéből **Bálint Ibolya** testvérnő tartott tanulmányt, amiből tanulság lehet számunkra a következő: ne vádoljak, ne legyek cinkostársa az ördögnek. Isten az Úr. Amíg szeretni tudok és bátorítani valakit, addig nem céltalan az életem. Nem az a nehéz, ami történik velem, hanem az, ahogy megélem. Akkor gyógyult meg Jób, amikor Isten felé fordult és meglátta az ő nagyságát. A legnagyobb kincsünk a jellemünk, mert elveszíthetjük a diplománkat, házunkat, gyermekünket, férjünket, ezt azonban nem. Életünket a szenvedés értelmessé tudja tenni.

A **Borzási Márta** előadásában mérlegre tehattuk magunkat: Milyen az önértékelésem? Akarok-e gyógyulni? Milyen az én képelem? Perfeccionista, esetleg depressziós vagyok-e? A jó tanács ez volt: Gyógyulásom érdekében nézzek szembe problémáimmal és vállaltam azokat.

Kiss Jutka előadása is bátorító volt számunkra: a fájdalom-nehézség egy szükséges mérőföld a hívő ember számára. Az imádkozás legyen a reménység helye. A nehéz helyzetekben nehezen hisszük el, hogy „a száraz ágakban is ott van az élet”. A szenvedés a lelki fejlődésedet segíti elő, mert minden fájdalom Istenhez közelebb visz (Róm 8:28).

Egy újabb előadás, **Berszán Lídia** tanulmánya alapján, a veszteségek feldolgozásáról szólt. Ennek a folya-

matnak több szakasza van, úgymint a sokk, tagadás, harag, fájdalom, elutasítás vagy elfogadás, feldolgozás (amikor a tényeket tudomásul vesszük és átrendezzük a mindennapi feladatainkat).

„Elveszíteni és elengedni nem ugyanazt jelenti” – hallottuk tovább az előadásban. Mindig könnyebb elengedni egy olyan személyt, akivel rendezett, kiegyensúlyozott volt a kapcsolatunk. Az elveszített személyt önmagunkba építjük: „tudom, hogy ő erre azt mondaná”. A nézőpontunkat is változtassuk meg: „tizenöt év házasság után elveszítettem a férjemet” – mondhatom így is, de úgy is, hogy „tizenöt évre kaptam őt”.

A gyermekek is el kell gyászolják az elveszített apát, testvért. A mindennapi feladatok megbeszélése, beosztása segíti a gyermeket a biztonságérzet visszarendeződésében. Mivel az autoritást is, a gondoskodást is ugyanannak az egy személynek kell biztosítania a családban, ez nagyon kimerítő, néha össze-egyeztethetetlen. Ezért fontos a „helyettes apa-modell” megtalálása: akit a gyermek tisztel, de bizalma is van hozzá. Az anyának is szüksége

van egy tanácsadóra, akivel megbeszéli a nevelési dolgokat. Lehetőleg egy stabil személy, házaspár legyen ez a bizalmas, és nem valaki más.

A szülő – gyermek közötti határok összeolvadnak: kölcsönösen akarják pótolni egymásnak az elveszített apát-férjet. Lehet fokozottan ragaszkodni, figyelni egymásra, de pótolni nem kell/lehet az elveszített személyt. Ezzel szembe kell nézni.

A családi események is aktiválják a gyászérzést. Ezt ki kell mondani, de tudatosan törekedni kell nem lera-gadni újból a fájdalomnál. A kikapcsolódásra, pihenésre, környezet-változásra, élményekre még nagyobb szüksége van az egyszülős családnak, mint a többinek. Feldolgozni az „ötödik kerék” komplexust. A nyitottságnak, a családi barátoknak, együttnyaralásnak meg kell maradniuk. Az egyszülős család jelenléte mindig jótékony figyelmeztetés a többiek számára arra nézve, hogy becsüljék egymást. A közösség, a barátok, rokonok feladata: részvétel helyett részvétel!

Hála legyen a Jó Atyának és testvérnőinknek, akik szervezték számunkra ezt a hetet, a sok jó tanításért és gondoskodásért. Jóleső érzéssel tapasztaltuk meg újra, hogy „árváknak atyja, özvegyek védője az Isten” (Zsolt 68: 6).

özv. Bódiné, Erzsébet

Csernáton

Sok imádság és reményteljes várakozás előzte meg Csernátonban június 19-ét, amikor két – élete derekán túl levő – székely férfi pecsételte meg Istenbe vetett élő hitét az újszövetségi beme-

rítésben, akik nemcsak vér szerint, hanem Jézus vére által is testvérek lettek egymással, a helyi gyülekezet tagjaival és Jézus megváltott gyermekeivel. Az áhítat alkalmával Antal Elemér (Szatmárnémeti) és Rákosi András (helyi előljáró) testvérek buzdítottak imára. Alkalmi igehirdetéssel Máté Miklós testvér a radnóti gyülekezet és körzet lelkipásztora szolgált a ApCsel 9, 10-22 alapján. A fehérruhások bemeztetését Kiss Zoltán lp. végezte. Az áttöltözés ideje alatt Babos Márton a kolozsvári testvérgyülekezet szolgálattevője és a Biblos alapítvány vezetője szólt Isten igéjéből. A kézzel való imádságban Máté Miklós és Kiss Zoltán testvérek kérték új testvéreink életére és családjára az Úr áldását. Az úrvacsoravétel alkalmával Bertalan Péter ny. lp. szolgált. Örömet jelentett a sepsiszentgyörgyi énekkar és kvintett szolgálata is. **K. Z.**

A képen láthatók balról – jobbra: Máté Miklós, Ráduly Miklós, Ráduly Gyula és Kiss Zoltán.

Kisszentmiklós

Június 19-én bemeztetést tartottunk Aradon a kisszentmiklósi városrészben. Négy fehérruhás tett vallást hitéről és követte az Urat a víz hullámaiba. Három fiatal – Horváth Richard, Torkos Tábita és Bántó Anna – érezte meg Isten hívását és igennel válaszoltak, ők a gyülekezetünk tagjai lettek. Milincovici Ilona testvérnőnkre Isten régóta várt, de örülünk, hogy eljött az ideje, hogy igent mondjon Isten hívására. Ő az ágyai gyülekezetnek lett a tagja. Az ünnepélyen vendégeink voltak Bándi Sándor és Vass Gergely lelkipásztorok. Az alapige, melyből Isten szólt hozzánk az ApCsel 2,36-41 volt. Bándi testvér hangsúlyozta, hogy nem maradhatunk közömbösek Jézus halálával szemben. Büntársak vagyunk az ő keresztfeszítésében. A megoldás a megtérés, amellyel együtt jár a bemeztetés. Vass testvér Jézus követésének fontosságáról

beszélt a János 21 alapján. Isten legyen áldott mindenért. Adjon az Úr még sok ilyen alkalmat. **B.Gy.**

Fotó (balról-jobbra): Bándi Sándor lp., Horváth Richárd, Milincovici Ilona, Torkos Tábita, Bántó Anna és Boros Gyula lp.

Zilah

Bemeztési ünnepély volt Zilahon, július 3-án. Nyolc fehérruhás nyilvánosan is megvallotta az Úr Jézusban vetett hitét. Igével szolgáltak

Simon József és Bándi Sándor lelkipásztor testvérek. A bemeztetkezők közül hárman világi háttérből jöttek, ötven pedig hívó családokban nőttek fel,

és kaptak kegyelmet az új életre. Áldott, és örömteljes nap volt ez, amikor szemlélhettük, miként munkálkodik Isten az új generációban.

Azért imádkozunk továbbra is, hogy fiataljainkat tudjuk megnyerni Krisztusnak!

Budai Lajos lp.

A fotón a bemeztetkezők (balról jobbra): Reinbold Rudolf, Kovács Annamária, Nagy Annamária, Elekes Amália, Fekete Aranka, Végh Anita, Pápai Johanna és Szentkirályi László. Az első sorban: Simon József és Budai Lajos lelkipásztorok

Szatmár

Július 3-án újból megmozdult a víz a szatmárnémeti baptista gyülekezetben, a közösség és hisszük, a menny öröme. Jóleső érzés volt látni több hónapon át, hogy Isten milyen csodálatos módon munkálkodik mind az egészen idős, mind a fiatalok életében. Ezen a szép nyári vasárnap délelőttön két idősebb és egy fiatal nőtestvérünk követte az Úr Jézus példáját a beme­rítésben is. Ketten közülük életük alkonyán

választottak az Úr üdvösségre hívó szavára (78 illetve 87 évesen), míg fiatal testvérünk 29 évesen jutott el eddig a határáig. Idős nőtestvéreink legforróbb vágya megtérésük után az volt, hogy haláluk előtt részesüljenek a beme­rítésben és csatlakozzanak az Úr gyülekezetéhez. Isten meghallgatta vágyukat és megadta kérésüket. Ildikó is vágyott arra, hogy teljes odaszánással, a beme­rítésben is kövesse Megváltóját. Egyikük sem baptista háttérből jött. Az ünnepi istentiszteleten igehirdetéssel Vékás Zoltán testvér szolgált, a beme­rítést Szűcs Sándor testvér végezte. Hisszük, hogy az Úrnak még sok népe van ebben a városban, és még ad az Úr olyan lelkeket, akik nála megtalálják üdvösségüket.

Nagy Kasza Zoltán

Fotó (balról-jobbra): Vékás Zoltán lp., Ardelean Gizella, Oláh Ildikó, Suta Mária és Szűcs Sándor lp.

Aranyosgyéres

Bal oldali fotó (balra-jobbról): Fazakas Eszter, Szabó Erzsébet, Ince Marika

Jobb oldali fotó:
Varga Kató és Tar Anna
A beme­rítő lelkipásztor:
Püsök Dániel

Az elmúlt hónapokban kétszer is megmozdult a víz az aranyosgyéresi imaház medencéjében. A két keresztségen öt testvérnő tett bizony­ságot hitéről a nyilvános alámerítkezésük által. Ők az egerbegyi gyülekezetben ismerték meg az Úr Jézust személyes Megváltóként, és a keresztségük után ennek a gyülekezetnek lettek tagjai. Az első alkalommal a Nyugat-Virginiából érkezett

Bryan Barnett testvér szolgált az öt elkísérő fiatalokkal. A második alkalommal Egrespatakról Bándi Sándor testvér hirdette Isten ígését, akit elkísért az egrespataki énekkar is, akik szép énekeikkel hozzájárultak az ünnepély áldásához. Az alámerítést Püsök Dániel végezte. Az Úr áldását kívánjuk a frissen megtértek személyes és gyülekezeti életére. **Püsök Dániel**

Teremi

Örömnépe volt június 12.-én a mezőteremi baptista cigánygyülekezetnek. Elérkezett a várva várt nap, amikor 6 fehérruhás (3 házaspár) nyilvánosan is vallást tett hitéről és örök hűséget fogadott a Megváltónak. Az Úr kegyelmes volt az időjárással kapcsolatban is, a mintegy 300 tagú ünneplő sokasághoz, mert ragyogó napsütésben tartottuk meg a szabadtéri beme­rítést.

A beme­rítési ünnepet megelőzően 3 estén át szólt a megtérésre hívó örömhír, amikor Vékás Zoltán és Szűcs Sándor, a szatmárnémeti gyülekezet és körzet lelkipásztorai hirdettek ígét. A vasárnap délutáni istentisztelet végén döntésre hívták a jelenlevőket, többen visszamaradtak imádkozni jelezve, hogy szeretnének megtérni Istenhez. Az ünnepélyen szolgált a szatmárnémeti

gyülekezet énekkara és a fúvószenekara is. Az igeszolgálatot és a beme­rítést a gyülekezet lelkipásztorai végezték. Az Úr áldása legyen az új tagokon és a megtérni vágyókon egyaránt. **Nagy Kasza Zoltán**
A fotón balról-jobbra: Nagy Kasza Zoltán, Kerezsi Juliska, Milák Margit, Horvát Ildikó, Szűcs Sándor, Vékás Zoltán, Kerezsi József, Milák Péter, Horvát László, Baricsán István.

A júliusi lapszámunkban közölt marosvásárhelyi beme­rítkezettek névsora helyesen a következő: Borzási Tábita, Fűrész Sz. Erzsébet, Fűrész Sz. Rudolf, Réti Leventéné Tünde, Tóth Kinga Izabella, Sulár Irén, Gábor Klára, Gábor Erzsébet.

A csend hete a Hargita táborban

Szokatlan volt a június 4-10. közötti csendes hét, egyben rendhagyó, hiszen először került sor a hallássérültek táborozására 90 résztvevővel, akik 18 gyülekezetből érkeztek A Nőszövetség kezdeményezésére és a Baptista Női Világszövetség támogatását (imanapi adományokból) elnyerve szervezhettük meg e hetet.

A hét témája: *Békességben Istennel* (1Thess 5,23). Süket testvéreink között már vannak kipróbált, hitben érett férfitestvérek, akik a biblia-órákat, és a csoportfoglalkozásokat vezették. Segítségünkre volt Bortos László, aki Nagyváradról ment át Budapestre, 5 éve tanít a DOOR süketnéma Bibliaiskolában, a siketek eurázsiai központjában. Egyik délután Borzási Istvánné testvérünk irányításával szebbnél-szebb virág-cserepeket festettek.

Szívet megindító látvány volt utolsó esti összejövetelük, a különböző csoportok egymásután álltak ki és dicsőítették az Urat, „énekeltek”, pantonimokat mutattak be, majd kisorakoztak, akik azon a héten döntöttek, hogy megtérnek az Úr Jézus Krisztushoz. Az egyik nagyváradi testvér nemcsak siket, hanem majdnem teljesen vak is, de örömmel magasztalta Istent.

Süketnéma testvéreink hálásak Istennek és a testvéreknek, akik lehetővé tették, hogy először ilyen sokan együtt tölthettek egy hetet. Egyikük leírta, 4 éve imádkozik, hogy egyszer nekik is legyen ilyen kegyelemben részüik. Nem vesztette el a reményét, most hálát adott az imameghallgatásért.

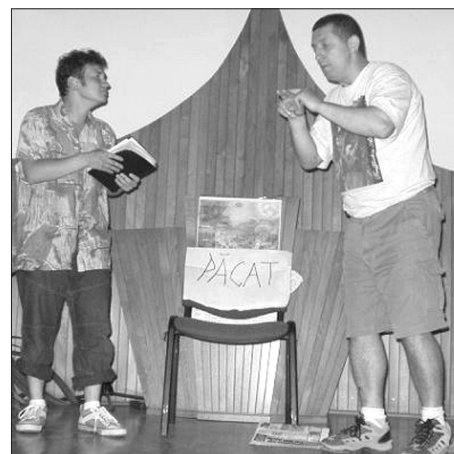
Isten kegyelme, az utolsó idők újabb jele, hogy eljött az idő, amikor a siketek is meghallják az Úr szavát. Megdöbbenett, amit a vezetők értésére adtak a befejezéshez közeledve: megköszönték, hogy nem

hívtunk külföldi előadókat, mert azok azt mondják: ez sem bűn, az sem bűn...mi pedig romániaiak, szeretnénk élni a Bibliát, mi úgy értjük, ahogy mondja Isten, mi egyformán értjük, magyarázták a vezető testvérek. Számomra nagy lecke volt e hét, azt mondhatom: megalázódik bennem a lelkem, látva a siketek egyszerű, gyermeki hitét, örömet az Úrban. Szeretném én is egy az egyben venni és élni az Igét (5Móz 4,6). Ha valakinek környezetében hallássérült él, próbáljon úgy viszonyulni hozzá, mint akiért meghalt az Úr Jézus, és ő is „meghallhatja” az evangéliumot. Imatémánk: legyen folytatása e hétnek!

A temesvári **Máté Szabolcs** testvér felesége **Angela**, fontos szolgálatot végzett és végez, ő egészséges, de jól megtanulta a jelbeszédet – férje siket – és így a temesvári csoport állandó tolmácsa, a táborban is hasznos volt szolgálata. Többek között ők ezt írják erről a hétről:

Mi is Krisztus testéhez tartozunk. Ha mindennapi útjaidban nem is volt találkozásod olyanokkal, akik nem hallanak, szeretnénk elmondani, hogy létezőnk, vagyunk, testvérek vagyunk veletek, kisebb testvéreitek, de szívünk épp úgy tele a hálával az Ő áldozatáért.

Máté Angela tolmácsolja jelbeszéddel Vékás tv. adását.

Isten megkönyörült rajtunk is, és úgy beszélt hozzánk, hogy meghalljuk hívását a „szívünk fülével”, amely nyitva volt az Ő hangjára. Elindultunk követni Őt és hirdetni az Ő országának evangéliumát.

Június 4-10. között különleges időt töltöttünk együtt, Isten még egyszer megújította, közölte jóságát velünk. Mi imádságban kértük az Urat, bőségesen áldja meg azokat, akik ránk gondoltak, akik segítettek, hogy táborba menjünk.

Nagy öröm volt a siketeknek közösségben lenni olyan természeti környezetben, ahol nyilvánvaló az Úr keze munkája és feltör szívedből a magasztalás iránta. Ez az idő nagyon sokat jelentett minden résztvevőnek. A hívó siketek szívében mély vágy van, közösségben lenni más testvérekkel az országból, akik ugyanúgy éreznek mint ők, de testben messzire laknak egymástól. Összeköt Isten szeretete, de valami több köt össze bennünket, mint titeket kedves testvéreink, akik valóságosan hallottátok a hívást: a mi hátrányos helyzetünk még szorosabbá teszi a testvéri kapcsolatot. Köszönjük Istennek, hogy átéltük kegyelméből e napokat!

Vékás Zoltánné Erzsike

Gyászjelentések

† Június 27-én közel kétszáz gyászoló kísérté földi életének utolsó útjára Nagyváradon **id. Kulcsár Imre** testvért, akit 78 éves korában szólított az örök hazába teremő Istene. Testvérünket élete során a Jóisten a sok lelki és

testi áldásokon kívül 7 gyermekkel, 16 unokával és 2 dédunokával is megáldotta. Koporsója körül a fájdalom könnyeivel szemeikben ott állt az özvegyen maradt feleség, gyermekek, unokák és dédunokák mellett testvérek, rokonok, jó barátok, és nem utolsó sorban a végtisztességet tevő gyülekezet

Szilágyperecsenből, Nagyváradról, az ország más városáiból és külföldről egyaránt.

Elköltözött testvérünk már fiatal korában meghallotta Megváltója hívó szavát, és több évtizedes komoly lelki életet élve és tevékenykedve szolgált Urát. Imaóra vezetői szolgálata, biznyságtévő élete, pengetős, fúvószenekari és énekkari munkássága, - mint az együttesek megalapítója és karvezetője, - példamutató volt éppen úgy a fiatalok, mint a korosabbak előtt. Szolgálatait eleinte a szilágyperecseni, majd a Nagyvárad-betlelemi gyülekezetben végezte. Utóbbi években népes családjával együtt a Nagyvárad-Belvárosi gyülekezet tagjaként hallgatta Isten üzenetét alkalomról alkalomra. Boldog házasságban 52 évet töltött feleségével együtt Istenünk dicsőítésére, szerettei örömére.

Most, amikor az elköltözés órája nagyon hirtelen elérkezett, temetésén Isten vigasztaló üzenetét Simon József lelkipásztor a 128. Zsoltár alapján hirdette, hangsúlyozva, hogy áldott az ember, aki féli az Urat, majd a sírkertben Giorgiov Adrián lelkipásztor a Jel 22:17 igét felolvassa a feltámadásba vetett hit fontosságára hívta fel a figyelmet. Egy-egy imai szolgálattal Megyesi József, Bodor Sándor és Bányai János lelkipásztorok is enyhítették a gyászoló család fájdalmát.

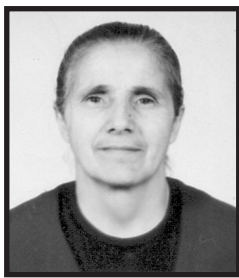
A nagyvárad gyülekezet énekkara és fúvósegíttese Borbély Ferenc és Kerezi József karmesterek vezetésével alkalmi szolgálatot végzett, ezzel is dicsőítve az élet és halál nagy Urát. Isten vigasztaló szeretete töltse be elköltözött testvérünk népes családjának életét, abban a reményben, hogy a földi élet befejezése után még lesz viszontlátás. **Antal Ferenc**

† Június 10-én kísértük utolsó útjára **Kurila Erzsébet** magyarremetei testvérnő porsátorát, akit 73. életében hívott haza Urunk. A gyászistentiszteleten Nagy István szalárdi lelkipásztor vigasztalta a gyászolókat (Jób 16:22, 19:25-27) és a sírkertben az 1Kor 15:51-58 igék alapján, a fúvóskar közreműködésével.

† Június 14-én újból gyászolt a magyarremetei nép és gyülekezet a **Nagy Juliánna** testvérnő ravatalánál, akit 69. életében tragikus balesetben szólított el Istenünk az élők sorából, aki a család evangélistája volt. E szomorú körülmények között Bodor Sándor lp. vigasztalta a férjet és családot a Fil 1:19-21 alapján, a sírkertben Szabó Mihály ny. lp. szólt az evangéliumot, a fúvóskar is közreműködött. Urunk vigasztalja a megszorodott szíveket. **Lukács Sándor**

2005. **augusztus**

† Meghalt Biharon egy énekesnő, egy édesanya, egy hűséges feleség. Életének 66. esztendejében kapta a

hazahívó szót **Sági Gyuláné**, született Pap Floare. Gyászolja bánatos szívű férje, gyermekei Gyuszi és családja, Jancsi és családja, Lajos és családja, Józsika és Rebeka. A temetésen, június 14-én, a vigasztalás ígéjével szolgált Simon József (Zsolt 116) és Elekes József (2Kor 5:1-8) lelkipásztor testvérek a kápolnánál, majd a temetőkertben Kelemen Sándor (2Kor 4:16-5:1) teológus. **Sági Gyula**

† Június 21-én volt a **Totó József Attila** temetése Kelementelkén. Hosszú és nehéz, de türelemmel viselt szenvedés után hívta haza az Úr. A Teremtő 32 évet ajándékozott neki, 9 évet élt házasságban Szimónával (Mónika), aki hűségesen gondozta, mivel az évek során amputálni kellett lábait és kezét is. 2004. márciusában merítkezett be és hűségesen szolgált az Urat. Nagyon szeretett volna meggyógyulni, hogy tolokocsijából mindenkinek hirdesse az evangéliumot, de az Úr haza hívta folyó év június 19-én.

A gyászistentiszteleten a háznál Borzási István testvér szolgált a 2Sám 9:1-13 igékből, a Mefibóset méltóságra emeléséről, majd Nyári Jenő testvér (a Hajnalszallag Alapítvány vezetője, Budapest) szolgált a Jób 19:25 igéből, a Jób pátriárka biznyságtételéről. Jancsó István (Vásárhely), a Maros megyei Mozgássérültek Egyesülete nevében szólt, kiemelve, hogy Totó József Attila biznyságtétele hiányozni fog a Mozgássérültek egyesületében. Tóth János pedig a Mt 25:37-40 igékből szolgált.

A sírkertben Papp Dezső testvér (Nagyvárad) a Fil 1:21 alapján hirdette az ígét, hangsúlyozva, hogy csak azoknak lesz részük dicsőséges feltámadásban, akiknek itt az élet Krisztus. Miklós Regina (Vásárhely) pedig a „Reggel a temetőben” c. költeménnyel szolgált. Imát mondtak: Sallai Jakab (Nyárádszereda), Kelemen Sándor (Vásárhely) és Tóth Attila (Szászrégen). A vásárhelyiek énekkara szolgált az erdőszentgyörgyiekkel Tóth Attila és Borzási István testvérek vezetésével, úgy a háznál mint a felvonulás alkalmával és a temetőkertben is. Imádkozunk az özvegyen maradt Mónikáért és az árvákért: Józsefért és Arnoldért, és a megkezdett gyülekezetplántálásért, amely az ő házuknál rendszeres összejövetelekkel folytatódik. **Tóth János**

† Mély fájdalommal tudatjuk, hogy 2005. március 8-án az Úrhoz költözött **Bornemisza Ella**, aki 1943. július 21-én született a Beszterce megyei Újösön. Testvérnőnk 1960. december 10-én kötött házasságot Bornemisza Jósikával, majd együtt merítkeztek alá 1961. nyarán, az újósi gyülekezetben. Isten két leánnyal áldotta meg őket, Bözsike és Ilike, akik mindketten családjukkal együtt az Urat szolgálják. 45 évi házassága alatt férjének hozzáillő segítőtársa, leányainak hívó édesanyja és unokáinak szerető nagymamája volt. Testvérnőnket 2005. március 11-én temettük el. A vigasztalás ígét magyar nyelven Katona János lp testvérünk hirdette, és román nyelven a Jn 11. részéből több román ajkú lelkipásztor szólt. A sírkertben a 73. Zsoltár 26. versének vigasztalásával váltunk el az Úrnál való viszontlátás reményében. - **A gyászoló család.**

Az ének története

Készülő énekeskönyvünkben több olyan ének van, melynek ismeretlen mind a dallam szerzője, mind a szöveg írója. Az itt közölt ének is egy ilyen ének.

Feltételezzük, ez a kedves aratási ének Erdélyben született, zenéje és mondanivalója beleillik abba a kegyességi és zenei kultúrában, amit az erdélyi magyar baptisták képviselnek. Ismereteink szerint, az itt közölt éneket többnyire a szilágysági gyülekezetekben énekelték. Azzal hogy most bekerül új énekeskönyvünkbe reméljük, más tájakon is megtanulják, megszeretik testvéreink.

A dallam ritmusa és zenei vonala megkapóan hozza elének a hullámszik búzatáblák képét, felidéri bennünk, az aratási időben megnyilvánuló vidám hangulatot és lelkeseledést. A szövegben a szerző a Bibliából merítve, a földi aratás képében, a végső nagy aratás közelségére és komolyságára figyelmeztet. Megtérésre szólítja fel az embereket. Valószínű, ébredési üzenete miatt lett közkedvelt a szilágysági ébredés idején sok erdélyi gyülekezetben.

Szeretettel ajánljuk mind közös, mind karban való éneklésre.

G. István

1. Hul - lám - zik a szép ka - lá - szos bú - za, Nem-so - ká-ra itt az a - ra - tás.
2. Nem-so - ká-ra el - jön az Úr Jé - zus, Mun-ká-ba áll az É - gi Ka-szás,
3. Térj meg, em-ber, ne vá-rass ma - gad - ra, Mert oly hir-te-len jön el a nap,

Ha - ma-ro-san lát-juk le - ta - rol - va, Ha mun-ká-ba áll a sok ka-szás.
Le - a - rat-ja min-den ga - bo - ná - ját, Ha el - jön a vég-ső a - ra - tás.
Meg-té - ré-sed ne ha-laszd hol-nap - ra, Mert az - zal csak meg-csa-lod ma-gad!

A - mi most még he-ty-ke, büsz-ke szá-ron Fen-nen tart-ja ka - lá - szos fe - jét,
Ma - rok-sze - dők az an-gya - lok lesz-nek, Ösz-sze-gyűj-tik a jó ga - bo - nát,
Majd az ö - rök kár-ho-zat tü-zé - ben, Ké-ső lesz a sok könny-hul - la - tás.

Hol - nap le - het ke-resz-tek-be té - ve Szen-ve - di az é - gő nap he - vét.
Mind-a - zok a kár-ho - zat-ba vesz-nek, Kik meg-ve-tik ma az Úr sza-vát.
A - zért si - ess, térj meg i - de-jé - ben, A - míg el nem jön az a - ra - tás!

Copyright RMBGySz, 2005, Szövegátdolgozás, harmonizáció

Szeretet - A romániai magyar baptisták lapja.

Alapítási év: 1921. Kiadja a ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTA GYÜLEKEZETEK SZÖVETSÉGE

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782 E-mail: rmbysz@rdlink.ro

Elnök: BORZÁSI ISTVÁN. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA Tel.: +40-259-418 221 E-mail: szeretet@rdlink.ro

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.rmbgysz.home.ro; www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Vonzó és hatékony összejövetelek (3.)

Gergely István

*Szeretnénk, ha gyülekezetünk vonzó és hatékony lenne, ha az összejövetelekre minden tag vágyakozna, sőt gyarapodna is folyton a közösség. „Bizonyos receptek, vagy metódusok és stratégiák nem hozzák meg a kívánt változást. Ezért **az igei útmutatásokon kívül, nincs olyan megoldásjavaslatunk, amely minden helyen és időben sablonosan alkalmazható lenne**” – ezzel a témafelvetéssel indult a sorozat.*

Az előző részben azokról a tényezőkről volt szó, amelyek a gyülekezet természetét fejezik ki, tehát, hogy az ígére épül, testvéri közösségben él és Isten felé fordul. A gyülekezet Isten felé fordul a könyörgésben – imádság és éneklés –, valamint a kenyér megtörésekor, amikor is „a jelenben az eljövendőt ünnepli” – erről szól a sorozat alábbi és befejező része.

Az éneklés szolgálatán keresztül

Az imádság másik dimenziója az Isten iránti és előtti hódolat, amit legtöbb esetben a zene és az éneklés segítségével juttatunk kifejezésre. Mivel a zene és az éneklés fontos szerepet tölt be istentiszteleteinken, lényegesen hozzájárul, hogy milyen az összejövetelek légköre.

Bár keveset olvasunk róla az Újszövetségben, mégis megállapítható, hogy az éneklés nem volt idegen gyakorlat az első gyülekezetekben. Nem ismerjük sem az énekek szövegét, még kevésbé dallamát vagy stílusát, illetve a kísérő hangszereket. Csak következtetni tudunk, hogy a zsoltárok könyvében található szövegek és dallamok mintájára történt az éneklés, valószínű, hogy a zsoltárokban említett hangszereket használták. Úgy vélem, részben ez az információ-szegénység magyarázza azt a sokszor áldatlan és romboló vitát, amely a gyülekezeti énekléssel kapcsolatosan helyenként kialakul.

Nehéz tehát meghatározni, hogy milyen volt az első gyülekezetek éneklési stílusa. Mielőtt bármilyen irányzat mellett vagy ellen állást foglalnánk, tudnunk kell azt is, hogy a történelem folyamán hívó emberek mint Luther, Calvin, Wesley világi dalokat használtak teológiájuk átadására. Más példákat is említve,

az olyan művek mint Handel-től „A Messiás”, vagy a közismert és széles körben elfogadott „Csendes éj” című karácsonyi ének kemény kritika alá került. Ha a közösségünk történelmét vizsgáljuk azt is megtudhatjuk, hogy a baptista gyülekezetekben is kezdetben az éneklést világi gyakorlatnak tekintették. Például a 17. sz.-ban Benjámín Keach baptista lelkipásztornak 20 évbe került, hogy meghonosítsa az éneklést. Amikor ez végül gyülekezetében sikerült, sokan emiatt kiléptek a gyülekezetből.

Ma már gyülekezeteink előtt egyértelmű, hogy a zene az élet szerves része (pl. a fiatalok minden tevékenységet zenéhallgatás közben szeretnek végezni), és mivel nagy mértékben befolyásolja az emberek érzelmi világát, ezért bátoríthatunk kijelenteni, hogy a zene formálja és meghatározza egy-egy generációnak a jellemét, morális tartását. Értelmi, akarati szakadékokat is áthidalhat, vagy ellenkezőleg kiszélesítheti azokat.

Jelen dolgozat azonban nem vállalkozhat a téma minden kérdésére választ adni. Néhány észrevételt szeretnénk kifejezni csupán, melyek segíthetnek, hogy az éneklés és a zene bevonásával vonzóvá és hatékonyá tegyük istentiszteleteinket.

A zenei stílus

A helyes zenei stílus megválasztása nehéz, majdnem lehetetlen feladat. Vannak akik azt javasolják, hogy minden gyülekezet mérje föl, milyen zenét hallgatnak a látogatók és annak függvényében használják egyik vagy másik zenei stílust, mert a nem megfelelő stílus pusztít, a jól megválasztott pedig épít. Némelyek úgy gondolják, olyat kell választani illetve úgy változtatni azt, hogy mindenkinek megfelelően, míg mások szerint ez nem bölcs dolog. Nehéz tehát ebben a kérdésben egyértelmű választ adni.

Abban azonban megegyezhetünk, hogy a vonzó istentiszteletekhez olyan stílust kell választanunk, amely megcélazza azokat az embereket, akiket Isten rajtunk keresztül akar elérni. Bár nincs keresztyén zene, csak keresztyén szöveg, a tapasztalat azt mutatja, nem minden zenei stílus alkalmas a keresztyén üzenet átadására. Az a tény, hogy az elmúlt századokban lelki vezetők saját népük kultúrájából vett világi dallamokat is felhasználtak igei üzenetek átadására, nem igazolja azt, miszerint napjainkban is akár pogány népektől importált – okkult erőket felszabadító, emberi érzékiességre ható – zene is alkalmas Isten dicsőítésére és imádság.

A zenei szolgálat célja

Ne tévesszük szem elől, hogy a keresztyén zene elsősorban nem az ember zenei szükségletének kielégítését szolgálja. Épp ezért, amikor keresztyén zenéről beszélünk, az első kérdés nem az, hogy milyen zene tetszik nekem, hanem melyik az a zenei stílus, amely legjobban alkalmas Isten nagyságának, szentségének és szeretetének kifejezésére. Az ilyen zene, természetesen kielégíti az Istent kereső vagy szolgáló ember zenei igényeit is.

A zenei szolgálat legyen összhangban a összejövetelek kitűzött céljaival: evangélizálás, ifjúsági találkozó, tagok nevelése, szolgálattevők felkészítése. Ezekhez mérten válogassuk meg az énekeket.

Vonzó és hatékony összejövetelek

(folytatás az előző oldalról)

Az alkalmak jellegét figyelembe véve meg kell vizsgálnunk az énekek szövegét és a melódiát is. Fontos, hogy a szöveg teológiai igazságokat közöljön, érthetően és elfogadható melódián keresztül – az üzenet jusson el a hallgatók szívéig.

Az éneklés meghatározza az istentiszteleti légkört is, ezért jó, ha az élénk és ütemes, mert a komor hangulat és szolgálat károsítja a közösségi alkalmakat.

Az új énekek tanulása is lelkesíti a gyülekezetet (a gyülekezet tagjai is írhatnak új énekeket). Lelki ébredések idején meghatározó szerepe volt

az új énekeknek, ezeket sok esetben az adott közösséghez tartozó megújult emberek írták. Evangelizációkon pozitív hatása van a közös éneklésnek, különösen ha közismert éneket választ a gyülekezet. A vonzó és hatékony zene gyakorlásához szervesen hozzátartozik a jó zenei berendezés. Ha nagy áldozatba kerülne is annak megszerzése, érdemes meghozni az áldozatot.

Az éneklésre és a zenére úgy gondolunk tehát, mint lehetőségre az Istent dicsőítő szolgálatban és mint eszközre a lelkek megmenetelésében.

A jelenben az eljövendőt ünnepli

Az úrvacsora, annak bibliai használatára megerősíti a gyülekezetet. Minden ilyen alkalom – a menyeyei cél felé haladó gyülekezet életében és szolgálatában – igazi lelki oázist jelent. Ellenben az úrvacsorához való helytelen hozzájárulás (a korinthusi gyülekezet példája) azt eredményezi, hogy a közösségi élet fárasztó és unalmas lesz, nem vonzza, hanem taszítja a közeledőket. Ezért volt sok alvó és beteg gyülekezeti tag Korintusban.

Azóta is megfigyelhető, hogy az a közösség, amelyik nem a Biblia tanítása szerint él a kegyelem jegyeivel, elveszíti tekintélyét és hatékonyságát. Az úrvacsorával helyesen élő gyülekezet nem ítéletet, hanem áldást nyer, nem másoktól ítéltetik hanem önmagát ítéli, ami által megteremtődik a tisztaság és a szentség légköre a gyülekezetben. Ez az, ami vonzza az embereket és kíváncsúsá teszi az istentiszteleteket.

Az úrvacsora egyben a legkifejezőbb módja a gyülekezet történelmi-eschatológiai valóságának. A hívás: „Jöjjetek”, az Úrtól jön, aki egy időben van jelen a mennyei dicsőségben – az Atya jobbánál – és népe között. A jelen és az eljövendő találkozik a gyülekezet ünneplésében. Isten népe itt a földön, a próbák és a nehézségek között, Krisztus halálát és feltámadását ünnepli – a mennyei tökéletes ünneplés ígéretének jegyében. Az úrvacsorában a gyülekezet ünnepli az üdvösség kezdetét a kereszt által, valamint a dicsőség

elnyerését és befejezését az új égben és az új földön. A dicsőség ígéretére építve, a gyülekezet a tökéletes cél, Krisztus felé fordul. Az út a keresztnél kezdődik, amelyen a világ megfeszítetett a hívó számára és ő is a világnak. Isten új népe, a szentek gyülekezete, akik bár még nem tökéletesek, a Lélek erejében Krisztust követik a tökéletesség felé. Az utazás célja a mennyország. Útközben a Krisztus áldozatában megújult közösségek a menny valóságát jelenítik meg. A forráshoz való közeledés, aki a Krisztus, egyben a célhoz való közeledést jelenti.

Befejező gondolat

Ahhoz a gyülekezethez, amely foglalatlan az apostolok tudományában, a testvéri közösségben, a kenyér megtörésében és a könyörgésben, Isten ma is naponként adja az üdvözlőket. A jeruzsálemi gyülekezet nem növekedési technikákkal és emberi metódusokkal volt elfoglalva. Azokra a dolgokra összpontosított, melyeket Isten határozott meg a növekedés érdekében.

Meggyőződésünk, hogy a gyülekezet problémáira Istennek ma is ez a válasza, mert ő – tegnap és ma – mindig ugyanaz. Az ige, az evangélium üzenete is ugyanaz. Habár az emberek és a civilizáció változik, de közösségi szükségseinkre, kérdéseinkre a megoldás minden időben attól jöhet, aki változatlan.

Gergely István

Páskulyné Kovács Erzsébet

BÉKE ÉS KENYÉR

Mindenhez békesség kell,
mindenhez értelem.
Mindenhez új mag kell, hogy
újabb magja legyen.

A hitet szívbe vetjük
és új hitek kelnek:
S összeköti VALAKI
mint virágot gyermek.

A búzamag a földben
gyökerét akasztja,
növekedik naponként:
figyeli a Gazda.

Időben szárba szökken
benne már a kalász.
Jövőre is lesz kenyér:
áldott vigasztalás.

Ha könnyű szél simítja
Isten keze remeg:
a szélben, a napfényben
őrzi a kenyeret.

ROHANÁSBAN

Az élet
nagy rohanásában
sok csendes percet
adj nekem.

Mindig
legyen időm meghallgatni
üzenetedet
Istenem.

Ne maradjon
értelmem felszínén
a sűrű tartalom:
hulljon mélyre
az Ige magva,
míg üzenetedet
hallgatom.

EZ A DOLGUNK

Nyitott szemmel járni,
mindenre vigyázni.
Szívünket kitárni,
esendőt megszánni,
csak Téged kérdezni,
csak Te reád várni:
a reményt megtartva
szívünket átadva
csak Téged szolgálni!